

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 393/05
25.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića i Nikole Mićunovića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Pirotu, optuženog i njegovih branilaca, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Pirotu K.1/05 od 08.02.2005. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog AA i branioca, advokata AB, po zameničkom punomoćju, a u odsustvu zamenika Republičkog javnog tužioca i branioca, advokata AV, koji su uredno obavešteni, dana 25.04.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Pirotu, optuženog AA i njegovih branilaca, a presuda Okružnog suda u Pirotu K.1/05 od 08.02.2005. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Okružnog suda u Pirotu, optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od deset godina, u koju kaznu mu se uračunava i vreme provedeno u pritvoru, počev od 22.12.2004. godine, pa do pravnosnažnosti presude.

Optuženi je obavezan da plati na ime troškova krivičnog postupka iznos od 40.000,00 dinara i na ime paušala iznos od 3.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana, po pravnosnažnosti presude, a pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Istom presudom, prema optuženom su izrečene mere bezbednosti oduzimanje predmeta i to teretnog motornog vozila marke "aa", turskih registarskih oznaka bbb, kao sredstva upotrebjeno za izvršenje krivičnog dela i proterivanje stranaca iz zemlje zauvek.

Protiv navedene presude, žalbe su izjavili:

-Okružni javni tužilac u Pirotu, zbog odluke o kazni, s predlogom da Vrhovni sud preinači prvostepenu presudu u delu odluke o kazni i optuženog osudi na kaznu zatvora u dužem trajanju;

-branilac optuženog, advokat AV, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnim sankcijama, s predlogom da se prvostepena presuda ukine ili preinači, u smislu žalbenih navoda;

-optuženi AA, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se prvostepena presuda preinači u smislu žalbenih navoda i optuženom izrekne kazna zatvora u kraćem

vremenskom trajanju;

-branilac optuženog, advokat AG, zbog odluke o kazni i odluke o izrečenim merama bezbednosti, s predlogom da se preinači ožalbena presuda i optuženom izrekne blaža kazna i ukinu mere bezbednosti proterivanje stranaca iz zemlje i oduzimanje predmeta.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije je, pismenim podneskom Ktž.525/05 od 18.03.2005. godine, stavio predlog da se žalba Okružnog javnog tužioca u Pirotu uvaži kao osnovana i prvostepena presuda preinači, time što će optuženom biti izrečena kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju, a žalbe optuženog i njegovih branilaca, odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud je, razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni žalbenih navoda, na sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu zamenika Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog - advokata AV, koji su bili uredno obavešteni, a u prisustvu optuženog AA i branioca - advokata AB, po zameničkom punomoćju, našao:

Žalbe su neosnovane.

U prvostepenom postupku nije učinjena ni jedna bitna povreda odredaba krivičnog postupka, na koje drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP, pa ni one iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, na koje se u žalbi branioca optuženog, advokata AV ukazuje, ističući da postoji znatna protivrečnost o odlučnim činjenicama između onog što se navodi u razlozima presude o sadržini isprava ili zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika, pri čemu se ne navodi o kakvim se protivurečnostima radi u pogledu odlučnih činjenica, tako da Vrhovni sud, ovakve žalbene navode branioca optuženog smatra neosnovanim.

Naime, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je za svoje činjenične i pravne zaključke dao dovoljno jasne i ubedljive razloge, te je naveo dokaze na kojima iste zasniva, pa se prednji navodi u žalbi branioca optuženog, kojim se ukazuje da prvostepena presuda sadrži bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, ukazuju neosnovanim.

Vrhovni sud nalazi da se žalbama optuženog AA i njegovog branioca, advokata AV, prvostepena presuda prvenstveno pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i ukazuje da optuženi AA, iako je učestvovao u transportu pomenute količine opojne droge, da to nije učinio u nameri neovlašćenog stavljanja u promet iste, već da je pod pretnjom organizovane kriminalne grupe, koja mu je pretila, kao i članovima njegove porodice, bio prinuđen da kao "slepi" izvršilac postupa po njihovim naredbama, tako da nije bio svestan svog dela, niti je hteo njegovo izvršenje, što ukazuje da nije postupao s direktnim umišljajem, kako to prvostepeni sud pogrešno zaključuje na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja.

Po nalaženju Vrhovnog suda, neosnovano se u žalbi optuženog i njegovog branioca osporava prvostepena presuda u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja.

Naime, prvostepeni sud je dao jasne i potpune razloge o tome, zbog čega nije prihvatio napred iznete navode u sklopu ocene odbrane optuženog, pošto je optuženi AA, navedene činjenice upravo potencirao u svojoj odbrani. Stoga i Vrhovni sud, u potpunosti prihvata razloge, koje je dao prvostepeni sud, kada je našao da je neprihvatljiva teza odbrane da je organizovana kriminalna grupa odabrala ovde optuženog, kao njima nepoznato lice, za transport neuobičajeno velike količine opojne droge, ogromne vrednosti, rizikujući da time što bi on to činio mimo njegove volje, navedena droga bude pronađena, a oni pretrpe ogroman materijalni gubitak. U prilog ovakvom zaključku je i samo ponašanje optuženog na graničnom prelazu, kada je uočivši da je droga pronađena, pokušao da se sa putnim ispravama udalji van graničnog prelaza u čemu je bio sprečen intervencijom jednog od radnika carine, koji ga je sustigao i zaustavio.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjen i krivični zakon kada su radnje optuženog AA, pravno kvalifikovane kao krivično delo neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz

člana 245. stav 1. OKZ, pa se navodi u žalbi branioca - advokata AV, da je u konkretnom slučaju povređen krivični zakon, bez bližeg pojašnjenja u čemu se ta povreda sastoji, pokazuju neosnovanim.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o izrečenoj kazni, po izjavljenim žalbama Okružnog javnog tužioca u Pirotu, optuženog i njegovih branioca, Vrhovni sud nalazi da su izjavljene žalbe u ovom delu neosnovane. Ovo zbog toga, što je pravilno prvostepeni sud utvrdio sve okolnosti iz člana 41. OKZ, koje su od značaja za odmeravanje kazne, u vezi sa čim je dao jasne razloge na strani 6 obrazloženja presude, koje u svemu prihvata i Vrhovni sud. Stoga se neosnovano, u ovom delu pobija prvostepena presuda, najpre žalbom Okružnog javnog tužioca gde se ukazuje da je prilikom odmeravanja kazne trebalo dati veći značaj utvrđenim otežavajućim okolnostima, da se radilo o velikoj količini opojne droge, a potom i žalbama optuženog i njegovih branilaca, da prvostepeni sud nije adekvatno ocenio brojne olakšavajuće okolnosti koje je prvostepeni sud utvrdio, a posebno činjenice u pogledu ličnih i porodičnih prilika optuženog, njegovog zdravstvenog stanja i okolnosti da je optuženi pod prinudom prihvatio da preveze drogu, jer se bojao za sudbinu svoje porodice, u ovom delu napada presuda pošto je prvostepeni sud detaljno ocenio sve iznete olakšavajuće i otežavajuće okolnosti i dao im adekvatan značaj.

Po oceni Vrhovnog suda, izrečena kazna zatvora u trajanju od deset godina s jedne strane je nužna, a s druge strane dovoljna da se ostvari zakonom predviđena svrha kažnjavanja, u smislu člana 33. OKZ.

U tom smislu, neosnovani su i navodi iz žalbe branioca - advokata AG, u pogledu izrečenih mera bezbednosti, jer i po nalaženju Vrhovnog suda, pravilno je prvostepeni sud, najpre u smislu člana 69. OKZ, izrekao meru bezbednosti oduzimanje teretnog vozila marke "aa", kao sredstva izvršenja krivičnog dela, jer je navedeno teretno vozilo namenski prepravljano i prilagođavano za prenos opojne droge i kao takvo i upotrebljeno prilikom izvršenja krivičnog dela, a potom u smislu člana 70. OKZ i meru bezbednosti proterivanje stranaca iz zemlje zauvek, jer imajući u vidu pobude iz kojih je krivično delo izvršeno, način izvršenja istog, a posebno da se radilo o izuzetno velikoj količini opojne droge, sve navedene okolnosti ukazuju na nepoželjnost daljeg boravka optuženog u zemlji, pri čemu je dužinu trajanja mere opredelila pojačana društvena opasnost izvršenog krivičnog dela.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Vesna Veselinović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

an